

אור הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

פרשת חיי שרה ■ כ"ב חשוון תשע"ה 92

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שלמדו השבוע: כ"ב-כ"ג			
לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקוי חרמ"ב
שבת	כ"ב	לב	ס'
ראשון	כ"ג	לב	ס"א
שני	כ"ד	לב	ס"ב
שלישי	כ"ה	לב	ס"ג
רביעי	כ"ו	לד	ס"ד
חמישי	כ"ז	לד	ס"ה
שישי	כ"ח	לה	ס"ו

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הל' מתנה ה' - אבידה ומציאה ג'

א. כשקמים בחצות לילה על ידי זה מקרבין הגאולה. (ה - מח)

"ואי צריכין להודות לו יתברך על משפטי צדקתו יתברך, מה שהוא יתברך במשפט עושה צדקה שעל ידי זה עקר ההתחזקות לקוות ולחכות לישועה ולגאולה שלמה בכלליות ובפרטיות בכל עת."

ב. על ידי תאות ממון נפגמין ונתקלקלין כל המחין והדעת. (אבידה ומציאה ג - ז)

ג. עקר העשירות באמת הוא על ידי שגירת תאות ממון. (ג - ז)

ד. הצדיק הגדול ממשיך התורה בקדושה כזאת עד שתהיה מאיכה כל מי עולם עד לעתיד לבוא. (ג - ז)

"כל אדם יכול להאיר על עצמו אור תורתם שתאיר לו כמו אור ונר לצאת מחשכת אפלה שלו."

ה. כשמשים עין על האבדה ומשגיח עליה להגביה אותה ולהתחזקה לבעליה, כמו כן ממשיך מלמעלה השגחה שלמה. (ג - ט)

ו. צריך כל אדם לזהר מאד לשמר ממונו ונפשו כבבת עין באשר הנהיגו אדונו מורנו ורבונו זכרוננו לברכה על זה כמה פעמים" (ג - ו)

ז. מה שמטיים אָזנס ומכינים עצמן לשמע בעת הקבוצ, שזהו בחינת הרצון החזק שיש לכל אחד ואחד הבאים לשמע דבר ה', זהו עקר בחינת קבוצ הנפשות, דהינו הרצונות. (ג - יא)

ח. וכמו שראינו בעינינו אצל הצדיקים הגדולים שבתחלה בעת שהכינו עצמן לומר תורה

מעלת הלימוד

התורות והמאמרים שבספריו הקדושים הם כלליות, וכל מה שאתה ממשמש בהם אתה מוציא בהם טעם נפלא וחדש ומתוק לחד ומאיר עינים מאד, ויש בהם עמקות גדול בדרך פשוט ובדרך סוד ונסתר. כי כל התורות יש בהם סודות נסתרים ונפלאים ונוראים מאד. ואי אפשר לבאר זאת. גם בכל מאמר יש פנויות של מצוות, שכל מאמר שיש לאיזה פנויות המבארים בכתבים ב"עץ חיים" ופרי עץ חיים... ובפרט התורות שנקתבו בלשונו הקדושה בעצמו אמר שיכולים לדרוק בהם כמו במקרא, כי יש שם פנויות הרבה כי לפעמים הוא חוזר וכופל הדברים שנדמה שהוא ללא צורך, ובאמת יש שם לדרוק בהם כי יש שם פונה גדולה.

גם אמר שהתורות שנקתבו בלשונו הקדושה בעצמו מסגל כי הוא כלליות. ועקר הוא המוסר וההנהגות טובות ועצות טובות היוצא מהם מכל מאמר ומאמר, מלבד הנסתרות שיש בהם וכו' וכו' פני"ל ואי אפשר לבאר יותר בכתב כי אם כל חד כפרום מה דמשער בלבה. (חיי מוהר"ן - שס"ב)

מאמר תורה כ"ב - חותם בתוך חותם

בשנת תקס"ה עשה נשואין לבתו מרים זכרונה לברכה בקהלת קדש וואלדטשיסק. ובשבת שלפני החתונה שקורין פארשפיל שהיה בפרשת נח בראש חדש חשון היה מרקד כל היום כלו. ורקודין כאלו לא נראה ממנו בשום פעם כמותם, כי אז היה מרקד כמעט כל היום. ומה שהיה אז באותו השבת אי אפשר לבאר ולספר. והתפלל עמונו חגור בפאטשיילע [כעין מטפחת] לבד, ואחר כך בסעודה שלישית ישב אז עמונו ואמר לזכר השלש סעודות זה.

וספר אז שבאותו ראש השנה נתנו לו עקספענס [הוצאות] אלף אדמים אחר כל ההצטרכות והיה במקום שהיה והוא אוהב תורה מאד, והיה שם מקום שאמרו שם תורה גבוה מאד הלך לשם ועמד שם שומר על הפתח ולא הניחו לכנס. ונתן לו האלף אדמים שלו כדי שישניח והיה לו שם יצר הרע גדול על האלף אדמים שלא לתנם. וגם יודע אפלו היצר הרע שיש שם. ונכנס לשם ושמע מה ששמע, ומה ששמע באותו העת הינו מאמר חותם בתוך חותם בליקוטי א' סימן כ"ב הוא מאותו התורה של המקום הנ"ל, רק הוא מעט ומקצת וכו'.

(חיי מוהר"ן - קי"ז)

נעשה ונשמע

את כל מה שלמד זה עתה. כשיתמיד במנהג קדוש זה, מובטח לו שיזכה לשוב אל ה', ולקיים את כל דברי התורה הקדושה.

"עקר המשכת דרך התשובה בעולם הוא על ידי שעושים מתורות תפלות, כי לשוב בתשובה קשה מאד, כי מה בתחלה קדם שחטא, שעדין לא נמשך אחר יצרו הרע התגבר עליו היצר הרע עד שהחטיאו, מכל שכן עתה שכבר נמשך אחריו ונתפס במצודתו איך אפשר לשוב?"

אך עקר התשובה נמשך מבחינה הנ"ל על ידי שעושים מתורות תפלות, כי על ידי תפלה יכולין לפעל הפל, כי אף על פי שהוא כמו שהוא, וכבר נתפס בתאותיו הרעות, שנדמה לו שאי אפשר לצאת משם, אף על פי כן על כל פנים הדבור בידו. ואם ירבה לדבר דבורי תפלה ותחנונים ויתפלל הרבה לה' המסך בנח"ב

סי"ק י': "ויש בכל דרגא ודרגא וכן בכל עולם ועולם בחינת נעשה ונשמע, כי כל אחד לפי מדרגתו יש לו בחינת נעשה - בחינת תורה, הינו הנגלות לו. ובחינת נשמע - שהיא בחינת נסתרות, בחינת תפלה... וצריך כל אדם שילך מדרגא לדרגא ומעולם לעולם, עד שיזכה בכל פעם לבחינת נעשה ונשמע גבוה יותר, שיהיה נעשה אצלו בכל פעם מבחינת נשמע, [תורה] בחינת נסתר, בחינת תפלה."

תפילה

לימוד התורה אינו לימוד גרידא, שלומדים וזהו זה... עיקר מטרת הלימוד היא לזכות להתקרב להשם יתברך ולקיים את רצונו.

על-כן כשהאדם קם מן הספר, עליו לעשות תפילה מכל מה שלמד. להתפלל, שיזכה לקיים

יתברך שייזכה לשוב ולקיים את כל דברי התורה, בנדאי יעורר רחמי ה' יתברך עליו עד שיפתח לו ה' יתברך שערי התשובה ויזכה סוף כל סוף לשוב אל ה' יתברך וירחמנו.¹

מהתורה תפילה

"וזהו בעצמו מה שכתב אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה במקום אחר בסימן כה לקוטי תנינא לעשות מהתורה תפלה אף על פי שלפנים רהטא נראים פסוקים זה את זה, כי פאן כתב לעשות מהתפלה תורה ושם כתב לעשות מהתורה תפלה?"

אך באמת בשיניהם לדבר אחד נתפנו. כי מה שכתב כמה פעמים לעשות מהתורה תפלה - פונתו לעשות מהתורה שלא זכה עדין לקימה ולהשיגה, לעשות ממנה תפלה להתפלל לה' יתברך שייזכה לקימה ולהשיגה.

וזהו בעצמו מה שכתוב פאן לעשות מתורת ה' בחינת תפלה בחינת נשמע, לעשות מזה תורתו בחינת נעשה וכו', - כי התורה שלא זכה עדין לקימה פראוי ולהשיגה היא אצלו בחינת תורת ה', בחינת נסתרות ממנו. ועל זה צריך לבטל עצמו ולהתפלל הרבה לה' יתברך עד שיקימה וישיגה לעשות מתורת ה' תורתו. נמצא שעושה מהתורה תפלה, הינו מבחינת תורת ה', שהוא הנסתר ורחוק ממנו, עושה מזה תפלה שמתפלל לה' יתברך שייזכה לבוא לזה. ואחר כך כשיזכה לפעל בקשתו ומשיג בחינת הנסתר, בחינת תורת ה' אזי נעשה מתורת ה', שהוא בחינת תפלה, תורתו. נמצא ששיניהם אחד.²

שלמות התפילה

שלמות הקדושה, שלמות התפילה היא דווקא, כשהתפילה נמשכת מתוך תורה. כשהאדם מתפלל על מה שהוא למד, ועל-ידי-זה הוא כולל תפילה ותורה יחד.

"מקום הארון והלוחות שהם כלל התורה בשרשה. ושם עקר מקום עליית התפלה. פינודע, שכל התפלות עולין דרך ארץ ישראל וירושלים ובית המקדש וכו' עד שבאין לבית קדשי קדשים לנקדת האבן שתיה שדרך שם עולין כל התפלות למעלה, כמו שכתוב, "והתפללו אליך דרך ארצם ובבית אשר בניתי לשמך וכו'". וכמו שכתוב, "כי ביתי בית תפלה". ועקר נקדת קדשת הבית המקדש הוא במקום הארון והלוחות שעמדו על נקדת האבן שתיה ששם מקדש מן הכל.

נמצא, שעקר תכלית קדשה העליונה הוא שם במקום הארון, הינו פנ"ל. שעקר שלמות הקדשה הוא פשוכללן תורה ותפלה יחד, שזה זוכין על ידי שעושים מתורות תפלות פנ"ל. וזהו בחינת נקדת קדשי קדשים ששם עקר שלמות התפלה ועלייתה. ושם דיקא הארון והלוחות, שהם כלל התורה. להורות שעקר שלמות התפלה, שלמות הקדשה, הוא כשעושים מהתורה תפלה וכוללן תורה ותפלה יחד.¹

ברוחו של עולם

"כי תפלות אלו שעושים מתורות עומדין ברומו של עולם, כי נעשו מהם שעשועים שלא עלו

>>>> היו רואים מהם קפידות גדולות מה שלא היה דרכם בכך תמיד. אך כל זה נמשך מבחינת רגז ונדיו של בחינת עבור. (ג - יב)

ט. הצדיק בגדל כחו מעורר מעט הטוב שיש בישראל ומעלה ומלקט גם הנפשות הפגומים עם הטובים, עד שמעורר רחמי ה' יתברך שיראה בעניי ישראל ויאהב אותם ויתקרב ויתיחד עמם. (ג - יב)

י. כל עסקם של הצדיקים האמתיים שמקימין אותנו ומחיין אותנו במריבת הגלות הזה ומעוררין וממשיכין הגאולה הוא על ידי ההשגחה שלמה שממשיכין בכל עת על ידי חדושי תורתם שממשיכין. (ג - יג)

יא. עקר שלמות שבירת תאות ממון שלא יהיה בלבו שום חמימות דסטרא אחרא שהיא תאות ממון, שהוא כלל הבלי העולם רק שיתחמם לבו לה' יתברך להודות ולהלל אותו ויתברך בשיר ונגון וכו'. (ג - יד)

יב. אם רוצה לסלק עצמו לגמרי ואינו רוצה להשתדל בתקון נפשו כלל, רק רוצה שהצדיק בעצמו יעשה הכל עבורו והוא לא יעשה כלל ולא ישתדל בזה כלל, אזי בנדאי אין הצדיק צריך לעסק עמו, כי אי אפשר לעזר לו כשיאנו רוצה לעסק בעצמו בתקונו כלל. (ג - טו)

"וכמו שאמר אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה לאחד, אתה בלעדי אינך יכול לעשות כלל, (דהינו לתקן נפשו בעצמו) אבל גם אני בלעדיך איני יכול לעשות דבר, הינו שאם אתה לא תעשה כלל בנדאי אי אפשר לי לעשות עבורך הכל, כי האדם הוא פעל בחירה ואי אפשר להעלותו כי אם כשיש לו איזה התעוררות מעצמו."

יג. כל היסורים והצער והיגיעות וכו', הכל מחמת שרחוק מה' יתברך, דהינו מהתורה שעל ידי זה אינו זוכה להשגחה שלמה ומשם באים כל חסרון הפרנסה ועכוב השפע וכל היסורין והיגיעות שיש לו בעניני הפרנסה. (ג - טז)

"כי כל הפרנסה והשפע נמשכת מעיני השגחתו יתברך אבל כשרחוקים ח"ו מהתורה אזי אין מגיע עליו ההשגחה בשלמות."

יד. על כל אחד מישראל מטל הדבר להשתדל בתקנת חברו בגשמיות ורוחניות ולקיים בחברו עזב תעזב והקם תקים. כי אף על פי שחברו רחוק מאד מה' יתברך אף על פי כן יכולין לעזר גם אותו על ידי כח הצדיק האמת. (ג - טז)

גם שמעתי מהנתיק ר' נחמן טולטשינגר ז"ל שפעם אחת בימי הספירה היה מוהרנ"ת ז"ל על ציונו הקדוש, ואמר אז על הציון הקדוש התפלה המתחלת 'אתה צרתי בלקוטי תפלות חלק ב' סימן ל"ו ואחר כך כשהלך משם אמר: (בלשון תמה) "הם המתנגדים שואלים אם יש בהתפלות רוח הקדש?! ובאמת הם גבוהים מרוח הקדש כי הם נמשכים משער החמשים!"

(ועינו בלקוטי הלכות ראש חדש תפלות הלכות ו' שם מובן זה פי הדרך לעשות מתורות תפלות נמשך משער הנ"ן. גם שמעתי שאמר: "כי הרבה אנשים זכו כבר לגן עדן על ידי התפלות שלי").

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן כ"ה)

עדין שעשועים כאלה לפניו יתברך מימות עולם, כמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה. וזה בחינת ספת שלום, דהינו לעשות שלום ויחוד גמור בין תורה לתפלה, שהם בחינת זעיר אנפין ומלכות, ששם עקר היחוד והשלום, שזה נעשה כשעושים מתורה תפלה.¹

תפילה כראוי

מוהרנ"ת זצ"ל מדריך ומבאר, איך לעשות מתורות תפילות, על-פי תורה זו בליקו"מ, המדבר ממעלת מצוות ציצית.

"אי אפשר לעשות מהתורות תפלות כי אם על ידי שידעין קשורי וחוברי המצות והמדות פנ"ל כפי קשורי הספירות ומדות העליונות שאז יכולין לעורר שלש עשרה מדות של רחמים על ידי תפלות אלו שנעשו מהתורות, שהם בחינת שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, שמשם כל חדושין דאורייתא, כי למשל כשאחד רוצה לבקש מה' יתברך שייזכה לקיים מצות ציצית בשלמות אם אינו יודע סגלת הציצית איזה מדה יזכה לשבר על ידי ציצית ולאיהז מעלה יגיע על ידה וכו', אז בנדאי אינו יכול להאריך בתפלה עד שישבר לבו עד שיעורר רחמי ה' יתברך, כי אינו יכול לבקש רק רבוננו של עולם לפני לקיים מצות ציצית בשלמות. אף על פי שבנדאי גם זה טוב מאד, אשרי שיאחז בזה לבקש על כל מצוה מה' יתברך, אף על פי כן עדין אינו זוכה לעשות תפלתו רחמים ותחנונים, שהוא זה שזוכה לחדש בה דבר.

אבל עקר התפלה השלמה שעושים מתורות הוא מחדושי אורייתא שזוכין לידע על ידם סגלת המצות, כמו במשל הציצית שהתחלנו. כשיודע האדם שמצות ציצית מסגל לשבר תאות נאוף ולזכות על ידי זה לעצת הצדיקים ולאמונה שלמה ולתפלה ולאריך ישראל ולעשות נסים וכו'. הנה על פי דרך זה בנדאי יכול לסדר תפלות רבות באריכות נפלא על מצות ציצית.

כי כל אחד כפי מה שידע בנפשו כמה הוא רחוק מתקון הברית ואיך תאות נאוף מתגבר עליו בכל פעם, שזה עקר המלחמה של כל אדם וכל מה שעובר עליו בענין זה בכל פעם כמה וכמה הוא

רחם עלינו ועזרנו שנזכה לקדש ולטהר עצמנו, ונזכה לסור מרע באמת, ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ונזכה לעסוק בתורה ותפלה תמיד באמת ובמסירות נפש, באופן שנזכה שיחזירו לנו לכל אחד ואחד את שני כתרים האלו הנעשים מנעשה ונשמע, שהם תורה ותפלה שהם נגלות ונסתרות שבתורה.

ותזכני בכל פעם להשיג נסתרות שבתורה להשיג תורת ה', ונזכה לעסוק וליגע ולטרוח תמיד בעבודתך בדבקות גדול ובמסירות נפש באמת, עד שנזכה לילך ולעלות במהירות גדול בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה עד שנזכה להשיג ולהבין בכל פעם נסתרות התורה הגבוהים יותר ויותר. ובכל פעם נזכה להשגת נעשה ונשמע הגבוה יותר. ונזכה תמיד שיהיה נעשה אצלנו בכל פעם מהנסתר נגלה, מהנשמע נעשה, מתפלה תורה, מתורת ה' תורתנו, כמו שכתוב: "כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יגהה יומם ולילה." (ליקוטי תפילות - כ"ב)

המשך מעמ' קודם
תו"כ"ב

צריך להפציר לה' יתברך שישועו לקיים מצות ציצית פתקונה כדי להנצל מנאוף, שהוא התאונה העומדת עליו בכל יום לכלותו, חס ושלום, להרחיקו מחי החיים. וכן פשיזכר כמה הוא רחוק ממנונה שלמה, שהוא יסוד כל התורה פלה וכו' וכן כמה הוא רחוק מתפלה וכו'. וכן כמה וכמה עצות רעות של המהפכים האמת וכו' מתגברין עליו. וכמה ישועה ורחמים הוא צריך לזכות לעצות אמתיות, שהם עצות צדיקים.

הן על פל אלה בודאי יוכל לשפך שיחו בתפלתו שיעשה מתורה זאת לפיך את כל אשר עם לבבו על ידי תורה זאת. וכן מתורה אחרת שמדברת ממצות מזוזה שמשפירת תאות ממון ומבטלת טרדת מריית הפרנסה וזוכה לשמח בחלקו וכו' אשר ידוע שפירית טרדת הפרנסה מכלה חיי האדם ומרחקת אותו מעבודת ה' יתברך וכו' כמה וכמה תחנות ובקשות מעמק הלב יכול לעשות על ידי זה עד

שישפך לבו במים נכח פני ד'. וכן בשאר הענינים המבארים בתורה זאת וכן בשארי תורות. נמצא, שעקר שלמות התפלה שהוא כשעושים מתורות תפלות.¹

עקבתא דמשיחא

"כי זה ידוע שבעיקבתא דמשיחא אי-אפשר לקיים את התורה הקדושה, כי-אם כשעושים מתורות תפילות. כמו שציווה אדמו"ר ז"ל שכל מה שלומדים חייבים להתפלל לפניו יתברך "מתי אזכה לקיים זאת" ועולה מזה שעשועים לפניו יתברך מה שמימות עולם לא עלו.³

גם שמעתי מר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל שניצולין מהעונש שהמשנה הקדושה אומרת: "כל שחכמתו מרובה ממעשיו וכו'", כי עיקר המעשה היא תפילה.⁴

1. ליקוטי הלכות או"ח - ראש חדש ה.
2. חו"מ ח"ב הל' מתנה ה - ז.
3. שיחות הר"ן ס"ק קמ"ה.
4. מכלל יופי - ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל.

פרשת השבוע / חיי שרה

וזהו: "ויהיו חיי שרה מאה שנה ונעשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה". וזהו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה: "בת ק' בבת כ', ובת כ' בבת ז'".

פי זהו עקר השלמות שיתחיל לחיות בכל פעם. שאפלו כשפוגע לימי הזקנה יתקן בעיניו עדין יניק לגמרי אפלו לא התחיל לחיות ולעבד ה' כלל ויתחיל לחיות בעבודתו יתברך בכל פעם מחדש.

וזהו: בחינת בת ק' בבת כ', בת כ' בבת ז', שני חיי שרה - כלן שוין לטובה. פי כל מה שמזקין הצדיק הוא עדין יניק בעיניו אפלו הוא תינק עדין וכו'. ועל ידי זה מוסיף בעבודתו בכל פעם, וזוכה לחיים ארזים באמת, שכל ימיו ושנותיו הם שנות חיים באמת, פי אינו אובד שום יום מימי חיוו בלי תוספת קדשה וחיות.

(ליקוטי הלכות או"ח תפילין ה-לח)

עזות הגוף

כיצד שוברים את עזות הגוף?

"וכל הקולות הן של צעקה, הן של אנהה, הן קול שופר, הן קול זמרה כלם הם בחינת עזות, בבחינת: "הן יתן בקולו קול עז" ... ולבוא לעזות דקדשה הנ"ל, הוא על ידי שמחה, בבחינת: "כי חדות ה' היא מעזכם", הינו על ידי בחינת נעשה ונשמע, שהוא בחינת השמחה; כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה."

(ליקו"מ תורה כ"ב - ד, ט)

"אי אפשר לכנוס אל הקדושה כי-אם על ידי עזות גדול. ולבוא לעזות הזה הוא על ידי שמחה, שהיא עיקר העזות וההתחזקות לבל יתבייש ויתבטל כלל מפני המלעיגים, רק יהיה עז כנמר נגדם."

(ליקוטי עצות - צדיק, ע"פ תורה כ"ב ליקו"מ)

אם אדם רוצה להיות "אין", זה רק על-ידי שירה וריקודים, רק להודות ולהודות - "חדות ה' היא מעוזכם".

כי על-ידי שירה וריקודים שוברים את עזות הגוף, הריקודים שובר את האדם יותר מכל הצומות שבעולם, יותר מכל הביזיונות שבעולם, כמבואר בתורה כ"ב שעל-ידי שירים וריקודים שוברים את עזות הגוף - הגוף לא רוצה לרקוד, הוא עז, "אני אשר עכשיו!! למה לרקוד עכשיו?" הגוף הוא עז, הוא רוצה לשבת בצורה מכובדת, לעבוד במשרה מכובדת, הוא עשרים וארבע שעות רק רוצה כבוד, ובוזה שהאדם רוקד הוא שובר אותו. וכך הוא זוכה להיות "לא", להיות אין ואפס.

כולם מדברים על ענוה, על תורה לשמה, אבל לא די שהאדם לא לומד תורה לשמה, הוא עוד מדבר על תורה לשמה!! הוא נופל לשיא הגאווה... וגם את התורה שיש לו הוא מפסיד. כי כשהוא חושב שהוא עובד על ענוה, על תורה לשמה וכו', והוא מדבר מזה כל היום, הוא רק נהיה על ידי זה יותר ויותר יישות, ויותר ויותר שלא לשמה, זה רק נותן לו עוד גאווה. והדבר היחיד ששובר את עזות הגוף, זה שירים וריקודים ועוד ריקודים ועוד ריקודים, צוחקים עליו, והוא גם-כן צוחק על עצמו, מה אני עושה כאן? רוקד כמו תיש.

וזה שמבואר בזוהר הקדוש 1 ש'בראשית' זה אותיות: 'ברא-תיש' - כי קודם - בראשית, צריך לרקוד, לשבור את הגאווה, להיות 'מ"ה'. 2

1. תיקוני זוהר - תיקונא תניינא השני, קל"ט ע"א.
2. זוהר ח"א - א ע"ב ועוד.

מבצע הפצה / איכו פרימס

תיקון-הכללי מיוחד בגודל פורמט כ"ס, עם איור מרהיב של הצייר יהושע וייסמן בפחות ממחיר הקרן - 50 אגו ליחידה בלבד.

* לכמויות, ניתן גם להזמין נוסח הקדשה על התיקון הכללי. 054-844-1131

"וְאֵלֹהֵי בְנֵי אָדָם הַנוֹפְלִים בְּתַאֲוֹת קְסוּמָן, וְאֵינֶם סְאִימִיִּים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכוּל לְפָרֹס אֶת הָאָדָם בְּסִבָּה קְלָה, וְרוֹדְפִים אַחַר פְּרִנְסָתָם בִּיְגִיעוֹת גְּדוּלוֹת, וְהֵם אוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן... אֵלֹהֵי בְנֵי אָדָם נִקְשְׁרִים בְּפָנִים דְּסֻטְרָא אַחְרָא, אֶלְקִים אַחֲרִים, חֲשֵׁן, בְּחִינַת מִיתָה... אֲבָל אֵלֹהֵי בְנֵי אָדָם שֶׁשֶׁשְׂאֵם וּמְתָנֶם בְּאֻמוֹנָה, הֵם דְּבָקִים בְּאוֹר הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה." (תורה כ"ג - א)

שעתיים בדיוק!

בין תלמידי הרב הקדוש ר' פנחס מקוריץ ז"ל היה חסיד אחד שמו ר' דוב שהקדיש כל ימיו על התורה ועבודה. והיה פרוש לגמרי מענייני עולם הזה. ולא דאג מאומה למחית ביתו. וזוגתו התפרנסה מחנות אחד קטן שהיה לה. ומזה פרנסה את בניה הקטנים בדוחק. והנה בעלה הנ"ל לאשר לא התערב מאומה בעניני החנות, והיא היתה צריכה להשגיח על בניה הקטנים ולהיות איתם בבית. ולזה לא היה לה פנאי להיות בחנות תמיד והרבה התרעמה על בעלה על זה, והוא לא השגיח על זה. והנה הוא הי' חשוב מאד אצל רבו הקדוש ז"ל עד שפעם אחת אמר עליו בזה הלשון: "דוב שלי" יש לו מסירת נפש על נדנד דרבנן". והלכה זוגתו לרבו הקדוש הנ"ל בקבלנות על בעלה שאין משגיח מאומה על ילדיו הקטנים שאין להם די מחסורם. ושעל כל פנים יהי בכל יום איזה שעה בחנות. והרה"ק ז"ל שמע דבריה וריחם עליה ופעל אצל תלמידו הנ"ל שיהיה בכל יום שתי שעות בחנות. וכן עשה שעמד בכל יום שתי שעות מצומצמים ובאותם שתי שעות היתה זוגתו בבית אצל ילדי הקטנים.

ופעם אחת כאשר התפאר ר' פנחס עם תלמידו כנ"ל שאלו מן השמים להרב הקדוש אם יתן ערבות על-זה. השיב: "שיתן ערבות על זה העולם הבא שלי". ופעם אחת בא אל הר"ר דוב הנ"ל אדון גדול מפורסם מסביבות קאריץ באותן שתי שעות שעמד בחנות. היות שמת לו מת ונצרך לו שיראים אם יש בחנותו, והשיב: שאין זה בחנותו. ואמר לו האדון: "באשר שהחנוונים שבעיר הם בקיאים לרמות. לכן אינו רוצה הוא לילך אצלם לקנות. אך היהודי הזה לאשר שמע עליו כי הוא איש נאמן. לכן ילך הוא ויקנה אצלם כמה שיש להם כי נצרך לו הרבה. והוא יתן לו ריווח על זה". וה"ר דוב הנ"ל סירב לו על זה, אך האדון נתן עליו צו שימלא שאלתו. והוכרח הרב ר' דוב לילך אל החניות לקנות כנ"ל. ובתוך זה ראה והנה כבר עבר כמעט כל הזמן ב' שעות הנ"ל. והנה בא במהירות להאדון הנ"ל ואמר לו שאין לו עת עתה לשהות בחנות ומוכרח עתה לצאת מהחנות. אמנם האדון ביקשהו שילך ויביא עוד סחורה למענו וירויח אצלו הרבה. אך היהודי לא

שמע לו ורצה לצאת. אך האדון אחזו בכנף בגדו בחוזק שלא יברח. ויעזוב היהודי בגדו אצלו וינס החוצה. ובא לבית רבו הנ"ל. וכאשר בא לבית ראה שהרב הקדוש עומד על פתח הבית רבו הנ"ל ושמו עמו רבו שמחה רבה. ואמר לו: כבר אני מצפה על ביאתך לכאן. כי לו שהית בחנות עוד איזה זמן, הייתי מפסיד עולם הבא שלי. כי בשמים נעשה קיטרוג עליך על זה שאמרת עליו עדות כנ"ל. ושלחו משמים את הסי"מ לנסותך. ומעתה אם היית שומע לו חס ושלוש, והיית שם עוד איזה זמן היה נפסד העולם הבא שלי. שנתתי ערבות אודותיך שאתה נזהר מנדנד דרבנן. אחר זה באה אשת הרב ר' דוב להחנות, והנה היו מונחים הרבה שיראים, ולא ידעה מה זה עד שנודע לה אצל השכנים שראו שבעלה לקח זה מן החניות. ולמחרתו, כשבא בעלה על אלו שני שעות הנ"ל שאלה אותו על זה ואמר לה שבא האדון מהסביבות קאריץ וקנה זה אודות מת. אמנם האשה חקרה ודרשה על זה עד שנודע לה שאצל האדון מהסביבה לא מת מי גם לא היה בחנותה מעולם. (בית אפרים)

שרפי-מעלה
סיפורים ושיחות מפי חסידי ברסלב

ופעם אחד היה (ר' חייקיל) בברדיטשוב, ונזדמן לשם הר מדכי מטשארנביל ז"ל, וכולם הגישו אליו בקשות וכו', ור' חייקיל עומד ושותק. ואמר לו הר' מדכי מטשארנביל ז"ל: "ר' חייקיל מדוע אתה שותק ואינך מבקש?" (כאומר מה בקשתך?!). השיב ר' חייקיל בקול עמוק: "צרות לבני הרחיבו ממצוקותי הוציאני...". ונתפעל הר' מדכי מטשארנביל ז"ל מאוד מזה ואמר: "ראו החילוק ביניכם לבין חסיד ברסלב!!!" (כי הם כל-אחד מבקש צרכו, זה מבקש פרנסה, זה שהמסחר שלו ילך לו בטוב וכו', ואין גם אחד מכולם שיבקש על צרות הנפש, וחסיד ברסלבי צועק העיקר על צרות הנפש וכו'). (כתב יד ר' שמואל הורביץ)

השקפה

י"ב) הצלת האדם הוא על-ידי ג' דברים. א) ראש השנה להיות אצל ציון רבינו הקדוש באומן. ב) התבודדות בכל יום ויום. ג) לימוד פוסקים בכל יום ויום, והם מורים את הדרך לאדם. (ר' שמואל טוקצינסקי, מה ששמע מר' שמואל הורביץ ז"ל).

הספר הנדיר "יחוס הגדולים"
מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל ■ 057-3155-466

לקוטי מוהר"ן
תורה כ"ב

ולזפות לשמחה היא על-ידי תורה ותפלה שהם בחינת נעשה בחינת נגלות ונשמע בחינת נסתרות בחינת: "ושמחת עולם על ראשם" שהם שתי עטרות שנתנו בראש כל אחד ואחד מישראל בשעה שאמרו נעשה ונשמע כמאמר חז"ל.